

Obvodní soud pro Prahu 7

Ovocný trh 587, 110 00 Staré Město

V Brně dne 2. 10. 2020

Spisová značka: nepředchází

Žalobce: **Mgr. David Zahumenský**, Adresa trvalého pobytu: Lidická 700/19, Brno 602 00

Žalovaná: **Česká republika - Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3**
170 34 Praha 7

Žaloba podle § 10 zákona č. 198/2009 Sb. (Antidiskriminační zákon)

1

Elektronicky

Přílohy:

- *Krizové opatření vlády*
- *Základní dokument BDC a jeho příloha*
- *Diplomová práce Buddhismus na západě*
- *Kalendář a zpravodaj BDC*
- *Články s výroky Oleho Nydahla*
- *Usnesení Městského soudu v Praze k otázce označení žalovaného*

I. Úvod

[1] Žalobce je ve smyslu čl. 13 Základního dokumentu náboženské společnosti Buddhismus Diamantové cesty linie Karma Kagjü (dále jen „BDC“) osobou hlásící se k BDC. Jako takový má právo účastnit se akcí a aktivit pořádaných BDC a využívat možnosti studia a praxe zajišťovaných BDC za podmínek stanovených BDC.

[2] Jeho lama Ole Nydahl považuje svobodu za základní lidskou hodnotu. Opakovaně upozorňuje svoje studenty na nutnost hájit svobodu lidských bytostí a demokracii proti zásahům státu nebo jiných entit. To žalobce dokládá jedním z mnoha vyjádření svého učitele: **„Nejdůležitější a skutečné „svaté“ jsou pouze lidské štěstí a svoboda, zatímco náboženství, společenské normy a demokracie jsou pouze prostředky pro dosažení a ochranu štěstí.“** Zbytek dokládá příloženými články.

[3] **Žalobce sám na tomto základě považuje svobodu skutečně za svatou ve smyslu náboženském.**

[4] V současné době v České republice existuje cca 50 meditačních skupin a center BDC, které jsou pod praktickým vedením lamy Oleho Nydahla, sdružují několik tisíc příznivců. Veškeré informace o učení, aktuální seznam center, kalendář přednášek jsou k nalezení na stránkách www.bdc.cz (viz příloha č. 1 Základního dokumentu – základní charakteristika náboženské společnosti podle rejstříku).

[5] Nejbližšími veřejnými akcemi jsou akce 5. 10. a 12. 10. 2020 (viz kalendář BDC).

[6] Jak popisuje i diplomová práce „Buddhismus na západě - Česká republika“: „Kromě individuální praxe všichni praktikují také gurujógu na 16. Karmapu, tzv. meditaci „Tři světla“, kterou 16. Gjalwa Karmapa předal lamovi Olemu jako meditaci vhodnou pro lidi na Západě. Je určena i pro naprosté začátečníky a používá se při společných veřejných meditacích. **Každodenní samozřejmostí je také zpívané přivolání (púdža) ochránce linie Mahákály, které přispívá k tomu, že se všechny životní situace, i ty nepříjemné, stávají dalším krokem na cestě rozvoje.“**

[7] Krizové opatření vlády vyhlášené usnesením vlády ze dne 30. září 2020 č. 958 obsahuje řadu zákazů a omezení. Navíc podle čl. II odst. 3 omezuje

„účast na bohoslužbě tak, že se jí účastní nejvýše tolik osob, kolik je míst k sezení, nejvýše však 100 osob, a osoby, které se bohoslužby účastní, se převážně zdržují na místě k sezení, a to s výjimkou osob vedoucích bohoslužbu a jejich pomocníků, a v průběhu bohoslužby se nezpívá“.

[8] **Žalobce se domnívá, že je diskriminován z hlediska víry, náboženského přesvědčení, resp. světonázoru ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 198/2009 Sb., antidiskriminační zákon a čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.**

II.

Nepřímá diskriminace žalobce

[9] Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon) zakazuje přímou i nepřímou diskriminaci.

[10] Podle § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona: „*Nepřímou diskriminací se rozumí takové jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 osoba znevýhodněna oproti ostatním. Nepřímou diskriminací není, pokud toto ustanovení, kritérium nebo praxe je objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.*“

[11] Žalobce poukazuje také na nepřímý diskriminační dopad krizového opatření na něj jako osobu, která vyznává svobodu všech lidských bytostí. Je hluboce přesvědčen o přirozených lidských právech, která náležejí všem bytostem a o tom, že je každá lidská bytost nadána svobodnou vůlí, která jí umožňuje rozhodování v souladu s tzv. zlatým pravidlem. **Žalobce pevně věří a vždy věřil ve svobodu jako v základ lidského bytí, bez kterého není možný jakýkoli rozvoj ani další přežití společnosti.**

[12] **Tvrdé omezování esenciálních lidských práv a svobod, které dosud byly považovány za nezcizitelné, se u žalobce trvale střetává s neotřesitelnou vírou, že jde o nepřípustné zásahy do těchto přirozených práv člověka a občana. Tato práva náleží výhradně lidským bytostem a nikoli státu.** Žalobce zdůrazňuje, že se jedná o pevné a vážné mravní rozhodnutí v rovině dobra a zla.

[13] Žalobce je přesvědčen, že tuto svoji víru dává veřejně najevo již od počátku zásadního omezování lidských práv a svobod (tj. již od března 2020, od kdy veřejně vystupuje a bojuje všemi jí dostupnými prostředky i s nasazením vlastní bezpečnosti a bezpečnosti svých dětí o návrat přirozených lidských práv a svobod občanům), resp. se otázce svobody a práv jedince věnoval již dříve ve své činnosti v nevládních organizacích. Toto přesvědčení má konkrétní průměty do všech sfér života žalobce.

[14] Žalobce si je jako advokát plně vědom toho, že Listina základních práv a svobod v čl. 16. odst. 4 umožňuje státu, aby výkon těchto práv omezil zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých.

[15] Tato omezení ale mohou nastat jen tehdy, je-li to skutečně a bezpodmínečně nezbytné pro další přežití společnosti jako celku. Je představitelné, že k určitým omezením může dojít například během válečného stavu, ale je čirým faktem, že lidská práva byla např. za druhé světové války na území Protektorátu Čechy a Morava omezována nepřátelskou mocností, která uchvátila státní moc, nikoli demokratickým právním státem vůči svým vlastním občanům.

[16] Žalobce soudu předkládá oficiální prezentaci staženou z webových stránek Ministerstva zdravotnictví ČR. Tato byla prezentována dne 3. 8. 2020 na oficiální tiskové konferenci ministerstva v souvislosti se zveřejněním mapy stupňů pohotovosti. Z prezentace *Nákaza COVID-19 a systém lůžkové péče ČR - prof. MUDr. Vladimír Černý, Ph.D.¹*, FCCM žalobce vyzdvihuje tyto závěry:

„Počty a průběh COVID-19 u pacientů v ČR nejsou důvodem považovat onemocnění za více “závažné” než jiná infekční onemocnění, která mohou mít těžký nebo smrtelný průběh ...”

„Mějme stále na paměti, že na některé nemoci se umírá a nadále i bude a že úmrtí na COVID-19 není známkou selhání péče nebo někoho jiného ...”

„COVID-19 je nutno vnímat jako další infekční onemocnění, na jehož přítomnost si musíme v našich životech zvyknout a adaptovat ...”

[17] Za těchto okolností si žalobce neumí představit, čím je přímo i nepřímo diskriminační přístup odůvodněn.

[18] Žalobce je krizovým opatřením omezujícím svobodu (navíc bez jakéhokoli zdůvodnění) diskriminačně omezován na svém právu projevit své náboženství nebo víru (čl. 16 odst. 1 Listiny).

III.

Přímá diskriminace osob projevujících náboženské přesvědčení či víru

[19] Podle čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod *„Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.”*

[20] Podle čl. 2 odst. 2 antidiskriminačního zákona *„Přímou diskriminací se rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace,*

¹ <https://koronavirus.mzcr.cz/wp-content/uploads/2020/08/N%C3%A1kaza-COVID-19-a-syst%C3%A9m-l%C5%AF%C5%BEkov%C3%A9-p%C3%A9%C4%8De-%C4%8CR.pdf>

věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru, a dále v právních vztazích, ve kterých se uplatní přímo použitelný předpis Evropské unie z oblasti volného pohybu pracovníků³), i z důvodu státní příslušnosti."

[21] Žalobce je přesvědčen, že je při výkonu svého náboženského přesvědčení přímo diskriminován uvedeným krizovým opatřením vlády. Pro žalobce je možnost praktikovat zpívané přivolání ochranných energií (púdža) imanentní součástí náboženského obřadu (jakékoli veřejné akce pořádané BDC).

[22] Vláda krizovým opatřením zakazuje zpívání u náboženských obřadů, ale již zpěv nezakazuje a dokonce ani neomezuje velikost shromáždění osob např. „při výkonu povolání, podnikatelské nebo jiné obdobné činnosti, účasti na svatbě, prohlášení osob o tom, že spolu vstupují do registrovaného partnerství, a pohřbu“ (viz čl. I krizového opatření).

[23] V práci, ale také třeba v restauraci tak lidé mohou neomezeně zpívat, přestože se bude jednat „jen“ o kratochvíli, kdežto tam, kde jde o náboženské obřady (např. v kostele) zpívání zakázáno je. To se přímo dotýká také žalobce při projevení jeho víry a náboženského přesvědčení. Žalobce přitom pro takové rozlišování nevidí žádný legitimní cíl.

[24] Vedení BDC přitom v současné době praktikuje velmi striktně dodržování všech opatření exekutivy, resp. je při dodržování opatření dokonce striktnější než jsou přijímaná opatření (viz přiložené instrukce rozesílané e-mailem k pořádaným kurzům a dalším akcím).

[25] **Závěrem lze podotknout, že krizové opatření daleko intenzivněji dopadá na ta náboženství, náboženské společnosti a společenství praktikujících, resp. praktikující samotné, kteří jako ústřední hodnotu vidí svobodu a dále pak na ty, kdo pro své náboženské a jiné praxe používají zpěv. To je kromě např. křesťanských náboženství také případ žalobce a praxí buddhismu diamantové cesty.**

IV.

K označení žalovaného a příslušnosti soudu

[26] Žalobce předkládá usnesení MS v Praze, ze kterého je zřejmé, že jakkoli krizové opatření vydala vláda, má být žaloba podána proti České republice – ministerstvu vnitra (v dané věci se rovněž jednalo o antidiskriminační žalobu a skutkové okolnosti tak jsou takřka identické).

V.

Návrh na vydání předběžného opatření

[27] Některé životní situace vyvolávají nutnost zajistit okamžitou, byť dočasnou, procesní ochranu, kterou by nebylo možné se zřetelem na bezprostředně hrozící újmu zajistit v potřebném čase obvyklým stanoveným způsobem. K zajištění tohoto cíle zákon upravuje institut předběžného opatření. Soudům dává tímto způsobem možnost, aby ještě před tím, než věc posoudí po právní stránce a než ve věci rozhodnou, provedly prozatímní úpravu řešené otázky. Předběžným opatřením se neprejudikují práva účastníků ani třetích osob. Svě opodstatnění ztrácí v okamžiku, kdy soud poskytne ohroženým nebo porušeným právům ochranu definitivní.

[28] Předběžná opatření tedy soud vydává před zahájením řízení, ale je možné vydat je i v průběhu řízení (viz § 102), za situace, kdy nejsou ještě splněny podmínky pro konečné rozhodnutí ve věci.²

[29] Žalobce poukazuje na bezprostředně hrozící újmu na jeho straně, kdy je krizovým opatřením vlády nesmiřitelným způsobem omezována svoboda, což žalobce naprosto nemůže vystát. Krizové opatření (ani „nosné“ usnesení vlády) přitom neobsahuje žádné odůvodnění. Poukázat lze také na analýzu z pera místopředsedy ČAK Tomáše Sokola, podle kterého je omezování základních práv a svobod takovým způsobem, jako to znovu provedla vláda, nulitní.³

[30] Jako zásadní vnější projev pak žalobce poukazuje na to, že nemůže na veřejných akcích BDC ani na jiných veřejných akcích buddhismu diamantové cesty realizovat praxe, které vyžadují zpěv – přestože zpívaná praxe přivolání ochránce je z hlediska jeho náboženského přesvědčení každodenní praxí.

[31] **Žalobce proto navrhuje, aby soud rozhodl o vydání tohoto předběžného opatření:**

„Žalované se zakazuje diskriminovat žalobce z důvodu jeho náboženství, víry nebo náboženského přesvědčení vydáváním krizových opatření, které nedůvodně omezují svobodu lidských bytostí. Zejména pak se žalované zakazuje omezovat účast na bohoslužbě tak, že se jí účastní nejvýše tolik osob, kolik je míst k sezení, nejvýše však 100 osob, a osoby, které se bohoslužby účastní, se převážně zdržují na místě k sezení, a to s výjimkou osob vedoucích bohoslužbu a jejich pomocníků, a v průběhu bohoslužby se nezpívá.“

² Občanský soudní řád, Komentář, Wolters Kluwer – v ASPI.

³ <https://advokatnidenik.cz/2020/03/23/mistopredseda-cak-tomas-sokol-o-nouzovem-stavu-a-jeho-ucinnosti/>

VI.

Návrh ve věci samé

[32] **Žalobce ve věci samé navrhuje, aby soud rozhodl takto:**

- I. Určuje se, že žalovaná se dopustila diskriminace, když krizovým opatřením vydaným usnesením vlády ze dne 30. září 2020 č. 958 bez důvodu omezila svobodu lidských bytostí, včetně žalobce, zejména pak tím, že omezila účast na bohoslužbě tak, že se jí účastní nejvýše tolik osob, kolik je míst k sezení, nejvýše však 100 osob, a osoby, které se bohoslužby účastní, se převážně zdržují na místě k sezení, a to s výjimkou osob vedoucích bohoslužbu a jejich pomocníků, a v průběhu bohoslužby se nezpívá.**
- II. Žalované se zakazuje krizovými opatřeními vlády diskriminačně žalobce omezovat při účasti na bohoslužbě či jiných náboženských obřadech a shromážděních.**
- III. Žalobce má právo na náhradu nákladů řízení.**

Žalobce

7